

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 18 decembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Székesfehérvári Törvényszék - Ungaria) – Hochtief AG/Fővárosi Törvényszék

(Cauza C-362/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Achiziții publice – Proceduri privind căile de atac – Directiva 89/665/CEE – Directiva 92/13/CEE – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă – Principiile efectivității și echivalenței – Acțiune în revizuire a hotărârilor judecătorești care încalcă dreptul Uniunii – Răspunderea statelor membre în cazul încălcării dreptului Uniunii de către instanțele naționale – Evaluarea prejudiciului reparabil)

(2020/C 68/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Székesfehérvári Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hochtief AG

Pârâtă: Fővárosi Törvényszék

Dispozitivul

- 1) Răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate de o decizie a unei instanțe naționale care se pronunță în ultimă instanță prin care se încalcă o normă de drept al Uniunii este reglementată de condițiile stabilite de Curte, în special la punctul 51 din Hotărârea din 30 septembrie 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), fără a exclude însă posibilitatea ca răspunderea acestui stat să fie angajată în condiții mai puțin restrictive în temeiul dreptului național. Această răspundere nu este exclusă de faptul că decizia respectivă a dobândit autoritate de lucru judecat. În cadrul punerii în aplicare a acestei răspunderi, revine instanței naționale sesizate cu cererea de despăgubire să aprecieze, ținând seama de toate elementele care caracterizează situația în cauză, dacă instanța națională de ultim grad a săvârșit o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii, încălcând în mod evident dreptul Uniunii aplicabil, inclusiv jurisprudența relevantă a Curții. În schimb, dreptul Uniunii se opune unei norme de drept național care, într-un astfel de caz, exclude de manieră generală din prejudiciile care pot face obiectul unei despăgubiri cheltuielile ocazionate unei părți de hotărârea prejudiciabilă a instanței naționale.
- 2) Dreptul Uniunii, în special Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 și Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66, precum și principiile echivalenței și efectivității, trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru care nu permite revizuirea unei hotărâri care are autoritate de lucru judecat a unei instanțe din statul membru respectiv care s-a pronunțat cu privire la o acțiune în anulare împotriva unui act al unei autorități contractante, fără a aborda o chestiune a cărei examinare este avută în vedere într-o hotărâre anterioară a Curții pronunțată ca răspuns la o cerere de decizie preliminară formulată în cadrul procedurii referitoare la acțiunea în anulare menționată sau într-o hotărâre anterioară a Curții pronunțată ca răspuns la o cerere de decizie preliminară formulată într-o altă cauză. Cu toate acestea, în cazul în care normele de procedură interne aplicabile prevăd posibilitatea ca instanța națională să revină asupra unei hotărâri care are autoritate de lucru judecat pentru a face ca situația rezultată din această hotărâre să fie compatibilă cu o hotărâre judecătorească definitivă națională anterioară pe care instanța care a pronunțat hotărârea respectivă, precum și părțile în cauză în care aceasta s-a pronunțat o cunoșteau deja, această posibilitate trebuie, în conformitate cu principiile echivalenței și efectivității, în aceleași condiții, să prevaleze pentru ca situația să fie făcută compatibilă cu dreptul Uniunii, astfel cum este interpretat printr-o hotărâre anterioară a Curții.

⁽¹⁾ JO C 311, 3.9.2018.